

LXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Politiet og om Behandlingen af offentlige Politisager udenfor Kjøbenhavn.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 9de Mai 1870.)

Hvad angaaer Lovforslagets 1ste Affnit: „Om Politivedtægter“ er Udvalget enigt i at ansee Tilveiebringelsen af saadanne for onskelig; men vi holde for, at nogle af Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til den bør undergaae Forandring. Dette er Tilfældet med den i § 3 indeholdte Forskrift, at Vedtægten udfærdiges af Amtmanden, efter forudgaaet Forhandling med vedkommende Communalbestyrelse og i Overeensstemmelse med den af Justitsministeren derefter tagne Bestemmelse. Udvalget troer, at det vil være rigtigt at indrømme Communalbestyrelsen en saa stor Indflydelse paa Politivedtægternes Indhold, som Hensigten med disse gjør tilstedelig, og vi støtte denne Formening deels paa de i Lov af 26de Mai 1868 fulgte Grundsaetninger i Henseende til Communalbestyrelsernes Myndighed med Hensyn til de Communen vedkommende Anliggender, deels paa, at Communalbestyrelsen har det nøieste Kendskab til de stedlige Forhold, og som Følge deraf bedst kan bedømme, hvad der bør optages i Vedtægten. Udvalget antager, at der allerede vil vindes Noget i denne Retning ved at ændre Bestemmelsen om, at Amtmanden skal affatte Politivedtægten efter Forhandling med Communalbestyrelsen, i Overeensstemmelse med det af Regjeringen indbragte Lovudkast, derhen, at Amtmanden skal affatte Vedtægten og derover indhente Communalbestyrelsens Betænkning, hvilken Fremgangsmaade vil medføre, at Communalbestyrelsens Mening om, hvad der bør optages i Vedtægten, kommer til at fremtræde klarere, navnlig gennem bestemte Indstillinger, knyttede til den af Amtmanden udarbejdede Vedtægt. — Men Fleertallet antager derhos, at det vil være hensigtsmæssigt at udvide Communalbestyrelsens Indflydelse paa Vedtægten saaledes, at der ikke i den skal kunne indføres nogen Bestemmelse,

imod hvis Oplagelse Communalbestyrelsen har erklæret sig. Indrømmelsen af en saadan Ret begrundes formeentlig tilstrækkeligt ved, at Communalbestyrelsen bedst vil være istand til at bedømme, om ikke en vis Forskrift ifølge særlige Forhold vilde kunne føre Ulemper med sig, som burde undgaaes, og i Forbindelse hermed skal man fremhæve den store Udstrækning, hvori Loven af 28de Marts 1868 hjemler Communalbestyrelsen Ret til at afgjøre, om Kommunen skal have Sundhedsvedtægter eller ikke. Af Hensyn, der frembyde sig af sig selv, holde vi for, at Politimesteren bør deeltage i Sagens Behandling i Communalbestyrelsen, dog, saafremt han ikke er Medlem af denne, uden Stemme. — Endnu skulle vi i Henseende til § 3 tilføie, af det efter vor Formening vil være rettest, at Vedtægterne — i Eighed med hvad der gjælder angaaende Sundhedsvedtægter —, ikke udfærdiges af Amtmanden, men af Justitsministeren, hvilket bedst stemmer med Politivedtægternes Charakter som almindelig bindende Forskrift for Kommunen, ligesom derved ogsaa vil tilveiebringes saavidt gjørligt en onskelig Overeensstemmelse mellem Vedtægterne for de forskjellige Communer.

I Henhold til hvad vi i lige Retning have yttret ved § 3, formene vi i Henseende til § 5, at det vil være rettest at fastsætte, at der, førend den i Paragraphen omhandlede Indstilling finder Sted, skal have været givet vedkommende Sogneraad Leilighed til at erklære sig angaaende det, man har paatænkt at foreslaae. — Tilsvarende holder Udvalget for, at ogsaa de her onmelbte Vedtægter ikke bør udfærdiges af Amtmanden men af Justitsministeren.

§ 6 fastsætter Straffen for Børn over 10 og under 15 Aar til Niis eller simpelt Fængsel i 8 Dage, hvorved bemærkes, at der